

مژده‌ای که رسول خدابه روزه‌داران ماه شعبان دادند

۵ تیر ۱۳۹۳ ساعت ۱۳:۲۷

پروردگار با عظمت در آن ماه به بندگانش مباحات می‌آکند و از عرش خویش به روزه‌داران و عبادت‌کنندگان خود نظر می‌افکند، و در برابر حاملان عرش خود به آنها مباحات می‌کند.

ابن عباس روایت کرده است که رسول خدا حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم در حالی که یارانش از فضیلت ماه شعبان سخن می‌آگفتند فرمود: شعبان ماه شریفی است، و آن ماه من است، و فرشتگانی که حامل عرشند آن را بزرگ می‌دارند و حَقش را می‌شناسند.

و آن ماهی است که در آن روزی مؤمنان به خاطر ماه رمضان افزون می‌شود، و بهشت، زینت و آراسته می‌گردد. و به این جهت نامش را شعبان گذاشتند که روزی‌های مؤمنان در آن تقسیم می‌شود، و آن، ماه عمل است، و در آن هر حسنه‌ای هفتاد برابر می‌شود، و سیئه پاک و گناهان آمرزیده می‌آگردد، و عمل نیک، مورد قبول قرار می‌آگیرد. پروردگار با عظمت در آن ماه به بندگانش مباحات می‌آکند و از عرش خویش به روزه‌داران و عبادت‌کنندگان خود نظر می‌افکند، و در برابر حاملان عرش خود به آنها مباحات می‌کند.

در این هنگام، حضرت علی بن ابی‌طالب علیه السلام از جا برخاست و عرض کرد: پدر و مادرم به فدایت ای رسول خدا! فضایل این ماه را بیشتر بیان کنید، تا میل به روزه گرفتن و عبادت کردن در این ماه، در ما افزون شود، و به تهجد و شب‌آزنده‌داری بپردازیم. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: هر کس روز اول ماه شعبان را روزه بگیرد خداوند برای او هفتاد حسنه می‌آنویسد، و هر حسنه‌ای برابر با (ثواب) یک سال عبادت است.

و هر کس دو روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، گناهی که باعث نابودی اویند، آمرزیده می‌شوند.

و هر کس سه روز در ماه شعبان را روزه بدارد، هفتاد درجه در بهشت از در و یاقوت برای او بالا برده خواهد شد.

و هر کس چهار روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، در روزی او گشایش حاصل می‌شود.

و هر کس پنج روز از ماه شعبان را روزه بدارد، خداوند محبت او را در دل‌های مردم قرار مآدهد.

و هر کس شش روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دور می‌سازد.

و هر کس هفت روز از ماه شعبان را روزه بدارد، از ابلیس و دستیارانش و وسوسه‌ها و اشارات و وسوسه انگیز وی در امان می‌ماند.

و هر کس هشت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد از دنیا رحلت نم‌کند مگر آنکه از آب چشمه حوضهای قدس سیراب شود. (... حَتَّى يُسْقَى مِنْ حِيَاضِ الْقُدْسِ)

و هر کس نه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد منکر و نکیر به هنگام سؤال، با وی مهربان و با عطف خواهند بود.

و هر کس ده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند قبر او را هفتاد ذراع در هفتاد ذراع وسعت می‌دهد.

و هر کس یازده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، یازده مناره از نور بر فراز قبرش نصب می‌شود.

و هر کس دوازده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار فرشته هر روز او را در قبرش زیارت می‌کنند تا زمانی که در صور بدمند.

و هر کس سیزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، فرشتگان هفت آسمان برای او طلب آمرزش می‌کنند.

و هر کس چهارده روز از ماه شعبان را روزه بدارد به چهار پایان و درندگان حتی ماهیان دریاها الهام می‌شود که برای او طلب آمرزش کنند.

و هر کس پانزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، پروردگار عزیز و مقتدر او را مورد خطاب قرار می‌دهد که: به عزتم قسم که تو را در آتش نمی‌سوزانم.

و هر کس شانزده روز از ماه شعبان را روزه بدارد، هفتاد دریای آتش برای او خاموش می‌شود.

و هر کس هفده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، تمام درهای آتش به روی او بسته خواهد شد.

و هر کس هجده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، تمام درهای بهشت به روی او باز می‌آورد.

و هر کس نوزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار قصر از درّ و یاقوت در بهشت به وی عطا می‌شود.

و هر کس بیست روز از ماه شعبان را روزه بدارد، هفتاد هزار از حوریان بهشتی را به همسری او درآورند.

و هر کس بیست و یک روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، فرشتگان به وی خوش آمد می‌گویند و بالهای خویش را بر بدن او می‌سایند.

و هر کس بیست و دو روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار جامه از سندس و استبرق بر او می‌پوشانند.

و هر کس بیست و سه روز از ماه شعبان را روزه بدارد، به هنگام بیرون آمدن از قبر، مرکبی از نور برای او آماده می‌کنند، و او بر آن مرکب نور سوار می‌شود و به سوی بهشت به پرواز در می‌آید.

و هر کس بیست و چهار روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، اختیار شفاعت هفتاد هزار نفر از اهل توحید به او کرامت می‌شود.

و هر کس بیست و پنج روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، امان بیزاری از نفاق به او داده می‌شود.

و هر کس بیست و شش روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند جواز عبور از صراط را به او عنایت می‌فرماید.

و هر کس بیست و هفت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند برات رهایی او را از آتش جهنم صادر می‌کند.

و هر کس بیست و هشت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، چهره‌های نورانی و شاد پیدا می‌کند.

و هر کس بیست و نه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، (مقام و منزلت ناشی از) خشنودی پروردگار بزرگ را که بزرگترین پادشاهست به دست می‌آورد.

و هر کس سی روز از ماه شعبان را روزه بدارد، جبرئیل او را از پیشگاه عرش مورد خطاب قرار می‌دهد که: ای مرد! عمل خود را از سر گیر، و از نو شروع به کار کن، زیرا گناهان گذشته تو همه آمرزیده شد(البته به جز حق الناس)، و این گفته پروردگار عالمیان است که: اگر گناهان تو به شماره ستارگان آسمان و قطره‌های باران و برگهای درختان و به تعداد شنهای بیابان و به شماره روزهای دنیا باشد، من همه آنها را آمرزیدم، و انجام این کار در ازای روزه‌داری تو در ماه شعبان از برای خداوند گران نیست. ابن عباس می‌گوید که: این ثواب روزه‌داری در ماه شعبان است.

حدثنا محمد بن ابراهيم قال حدثنا محمد بن الحسين قال حدثنا ابوالحسن على بن محمد بنعلي قال حدثنا الحسن بن محمد المروزي عن ابيه عن يحيى بن عياس عن على بن عاصم الواسطي قال اخبرني عطاء بن السائب عن سعيد بن جبير عن ابن عباس قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله و قد تذاكر اصحابه عنده فضائل شعبان قال شهر شريف و هو شهرى و حمله العرش تعظمه و تعرف حقه و هو شهر تزداد فيه ارزاق المومنين لرمضان و تزين فيه الجنان و انما سمي شعبان لانه تتشعب فيه ارزاق المومنين و هو شهر العمل فيه تضاعف الحسنه لانه تتشعب فيه ارزاق المومنين و السيئه محوطه و الذنب مغفور و الحسنه مقبوله و الجبار جل جلاله يباهى فيه بعباده و ينظر من عرشه الى صوامه و قامه فيباهى بهم حمله عرشه فقام على بن ابى طالب عليه السلام و قال بابى انت و امى يا رسول الله صلى الله عليه وآله صف لنا شيئاً من فضله لنزداد رغبه فى صيامه و قيامه و لنهجد للجليل فيه فقال صلى الله عليه وآله من صام اول يوم من شعبان كتب الله له سبعين حسنه الحسنه تعادل عباده سنه و من صامه يومين من شعبان حط عنه السيئه الموبقه و من صام ثلاثه ايام من شعبان رفع له سبعون درجه فى الجنان من در و ياقوت و من صاماربعه ايام من شعبان و سع عليه فى الرزق و من صام خمسه ايام من شعبان حب الى العباد و من صام سته ايام من شعبان صرف الله عنه سبعين لونا من البلاء و من صام سبعة ايام من شعبان عصم من ابليس و جنوده و همزه و غمزه و من صام ثمانيه ايام من شعبان لم يخرج من الدنيا حتى يسقى من حياض القدس و من صامه تسعه ايام من شعبان عطف عليه منكر و نكير عند ما يسالانه و من صام من شعبان عشره ايام و سع الله عليه قبره سبعين ذراعاً فى سبعين ذراعاً و من صام احد عشر يوماً من شعبان ضرب على قبره احدى عشره مناره من نور و من صام اثنى عشر يوماً من شعبان زاراه فى قبر كل يوم سبعون الف ملك الى النفخ فى المصور و من صام ثلاثه عشر يوماً من شعبان استغفرت له ملائكه سبع سماوات و من صام اربعة عشر يوماً من شعبان الهمت الدواب و السباع حتى الحيتان فى البحور آن لا احرقك بالنار و من صام سته عشر يوماً من شعبان اطفى عنه سبعون بحراً من النيران و من صام سبعة عشر يوماً من شعبان اطفى عنه سبعون بحراً من النيران و من صام ثمانيه عشر يوماً من شعبان اغلقت عنه ابواب النيران كلها و من صام تسعه عشر يوماً من شعبان اعطى سبعين الف قصر فى الجنان من در و ياقوت و من صام عشرين يوماً من شعبان زوج سبعين الف زوجة من الحور العين و من صام احد و عشرين يوماً من شعبان زوج رحبت له الملائكه و مسحته باجنحتها و من صام اثنى عشر يوماً من شعبان كسى سبعين الف حله : سندرس و استبرق و من صام ثلاثه و عشرين يوماً من شعبان اتى بدابه من نور عند خروجه من قبر فيركبها طياراً الى الجنة و من صام اربعة و عشرين يوماً من شعبان شفع فى سبعين الفا من اهل التوحيد و من صام خمسة و عشرين يوماً من شعبان كتب الله له جوازاً على الصراط و من صام سبعة و عشرين يوماً من شعبان كتب الله له جوازاً على الصراط و من صام ثمانيه و عشرين يوماً من شعبان كتب الله له براء من النار و من صام ثمانيه و عشرين يوماً من شعبان تهلل و جهه و من صام تسعه و عشرين يوماً من شعبان نال رضوان الله عزوجل و جهه و من صام تسعه و عشرين يوماً من شعبان نال رضوان الله عزوجل و من صام ثلاثين يوماً من شعبان ناداه جبرئيل عليه السلام من قدام العرش يا هذا استانف العمل عملاً جديداً فقدغفر لك ما مضى و تقدم من ذنوبك و الجليل عزوجل يقول لو كانت ذنوبك عدد نجوم السماء و قطر الامطار و ورق الاشجار و عدد الرمل و الثرى و ايام الدنيا لغفرتها لك و ما ذلك على الله بعزيز بعد صيامك شهر شعبان قال ابن عباس هذا الشهر شعبان.

پی نوشت :

«ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، صفحه ۱۳۳ - ۱۳۲»

منبع مشرق

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۷۳۷۵/دادند-شعبان-ماه-داران-روزه-خدايه-رسول-اي-مژده>